

H E T W E R E L D B E E L D

NOODZAKELIJKE ONTWIKKELINGEN IN HET WERELDBEELD.

Negende Les.

Bij al onze pogingen om ons bezig te houden met prognoses, onze poging om de parallellen te zien in de historie, is het ons moeilijk gevallen ver vooruit te lopen in de tijd. Dat is ook wel begrijpelijk. De dagen van heden geven de mens op zichzelf reeds zoveel spanningen te verwerken, dat hij zich over het algemeen moeilijk kan voorstellen wat verder de ontwikkeling kan zijn. Toch kunnen wij uit de beschouwing van het wereldbeeld enkele aardige conclusies trekken.

In de eerste plaats: ons blijkt dat de oorzaak van oorlog, rampen, kortom van al datgene wat geestelijk en stoffelijk de mensheid terughoudt, is gelegen in het onvermogen elkaar voldoende te begrijpen.

Een mensheid, die verder blijft bestaan op deze wereld, zal noodzakelijkerwijze moeten overgaan tot een nieuw systeem van communicatie. En daarbij kunnen wij uitgaan van iets, wat door alle eeuwen heen is gemanifesteerd. Wij hebben nl. door alle eeuwen heen - en wij vinden dat zowel bij geschiedschrijvers als Flavius Josephus, de schrijvers van de grote gedichten uit het verleden, als bij de meer moderne verhandelingen - de getuigenis van de z.g. para-normale kracht. Die para-normale kracht is klaarblijkelijk tot heel veel en ook vele vreemde dingen in staat. Ik som een paar punten op die alle in de historie zijn vastgelegd:

Rond 1400 verheft zich een heilige in meditatie boven de grond en verblijft ruim 3 uur in een toestand van levitatie. (Frankrijk.)
Egypte: overbrenging van berichten van tempel tot tempel langs telepathische weg wordt meermalen aangehaald en in enkele papyri genoemd. Contacten met entiteiten van andere werelden of sferen vinden wij in de Bijbel, o.a. de worsteling van Tobias met de engel, maar ook in de annunciatie (de aankondiging).

Al deze dingen geven het contact weer van de mens met het z.g. gebied van het para-normale. Kennis wordt gedemonstreerd op vele zonderlinge wijzen. In de moderne para-psychologie zijn gevallen bekend van mensen die vandaag, op het ogenblik van gebeuren, weten dat er een ramp gebeurt. Wij horen dat o.a. bij de ondergang van grote schepen. Maar evenzeer is bekend dat bepaalde beelden werden ontvangen - op het ogenblik van gebeuren - omtrent de terugtocht bij Duinkerken. Deze zijn geregistreerd en vastgelegd en kwamen voor in het zuiden van Afrika, in Engeland en Schotland, in Amerika en zelfs in Azië. Daar is tenminste iets vastgelegd uit de kroonkolonie Honkong. Ik wil nu nog niet spreken over wondergenezingen, geestelijke genezing

en dergelijke praktijken, die ongetwijfeld op eenzelfde soort kracht berusten.

Wij mogen stellen dat deze kracht, die zich in het verleden steeds weer heeft gemanifesteerd, in principe in elke mens aanwezig moet worden geacht. Helderziendheid, helderhorendheid, gevoelens, het herkennen van uitstralingen e.d. blijken zeer sterk voor te komen bij kinderen tot de leeftijd van 8 à 10 jaar. Telepathische contacten blijken volgens de moderne onderzoekingen sterk voor te komen daar, waar een persoonlijkheidsbinding is en wel hoofdzakelijk bij kinderen tot 6 à 7 jaar. Dit zijn punten uit het heden.

De doorsnee-mens heeft dus in het begin van zijn leven klaarblijkelijk de beschikking over para-normale eigenschappen. Deze paranormale eigenschappen staan hem toe anderen scherper te herkennen, beter te doorgronden.

De maatschappij van dit tijdvak onderdrukt die gave. Zij dwingt haar weg achter de regels van fysica, mechanica en wat dies meer zij, om nog niet eens te spreken van de maatschappelijke en sociale bindingen. Stel nu echter dat dit niet gebeurt; stel dat ook niet een opvoeding op religieuze basis plaatsvindt, waar velen van de gevoeligen die op latere leeftijd nog gevoelig zijn dus terecht komen, maar stel dat dit in de maatschappij wordt aanvaard, dan zou ons toekomstig wereldbeeld allereerst een sterke reeks telepathische impressies te zien geven. Impressies die regelmatig worden opgevangen en die niet door plaats worden gelimiteerd. Dit laatste is nl. ook uit moderne proeven uitvoerig gebleken.

Dat houdt in, dat geen enkele staat meer agressie kan "plannen", zonder dat een andere staat daarvan volledig op de hoogte is. Het betekent echter ook, dat burger A. niet meer iets kan doen of uitdenken, waardoor hij zichzelf bevoordeelt ten koste van burger B., tenzij burger B. daarmee accoord gaat.

Zo zou dus de wereld worden gedwongen tot een veel grotere eerlijkheid. Een wereld, waarin absolute eerlijkheid bestaat, zal ongetwijfeld in den beginne heel wat strijd kennen. Hoe sterker het aanvoelen van anderen plaatsvindt, hoe sterker het verzet vaak zal zijn tegen het erkende, omdat het in strijd is met de gebruiken en de maatstaven die tot op dat ogenblik golden. Het verzet zal zich wel in de eerste plaats uiten - meen ik - tegen regelingen die z.g. ten behoeve van het algemeen belang zijn getroffen, maar die in feite een voortdurende beperking van de rechten van de eenling betekenen. De beperkingen zullen dan door de drang der meerderheid wegvallen.

Een toekomstige wereld zou ons dus in de eerste plaats te zien geven: veel grotere eerlijkheid en in de tweede plaats: veel minder wetten. Een wet zal ook veel minder noodzakelijk zijn.

Daarnaast mag echter worden opgemerkt, dat jonge kinderen ook heel vaak in staat zijn levitatie-verschijnselen, transporten e.d. te veroorzaken. Zelfs in het afgelopen jaar werden over de gehele wereld 40 gevallen van z.g. Poltergeist-verschijnselen herleid tot jeugdigen of zeer jeugdigen, die onbewust aanleiding en oorzaak waren tot op zichzelf vaak zeer storende verschijnselen.

Ik denk hier b.v. aan het geval van een wandelende vleugel in de buurt van San Francisco. Nu is een vleugel geen licht ding. Het kind, dat voor deze verplaatsing aansprakelijk bleek, was een jongetje van nog geen 4 jaar. Het ressentiment van het kind tegen deze vleugel was te wijten aan het feit, dat moeder zichzelf als pianiste en zangeres zeer hoog schatte en vaak haar kind verwaarloosde voor deze vleugel. De gevolgen waren dan ook niet direct verkwikkend.

Men heeft de vleugel weg moeten doen.

Maar als een kind van minder dan 4 jaar alleen met zijn gedachten-

kracht een last kan verplaatsen over grotere afstand, waar 2 à 3 volwassen mannen de handen aan vol hebben, dan mogen wij ook concluderen dat een ontwikkeling van de nu para-normaal genoemde eigenschappen ook zeer grote krachten beschikbaar zou stellen.

Dit houdt in dat veel van het huidige handwerk op een andere wijze zou kunnen worden volbracht. Dit houdt in dat de aandrijving van voertuigen zou kunnen worden omgeschakeld op mentale krachten. Hier zou dus geen belemmering meer optreden door gebrek aan energie. Dit betekent dat voor elk gebied in de wereld een gelijke ontplooiing mogelijk is.

De techniek zal waarschijnlijk wat minder in het geding komen, want als vele dingen eenvoudig door gedachtenkracht kunnen worden gedaan, zal men over het algemeen niet de lust hebben deze mechanisch te doen geschieden. De macht, die in de eenling schuilt, zal echter tevens een afbraak betekenen van alle industriële rijken en wat dies meer zij.

Er zou dus in een toekomstig wereldbeeld ook nog sprake zijn van het aanwenden van zeer grote krachten, het gebruik van waarschijnlijk zeer eenvoudige voertuigen en machines - hoofdzakelijk door mentale kracht geactiveerd - terwijl er dan bovendien nog sprake zou moeten zijn van een soort chaos, die echter automatisch gecorrigeerd wordt. Ik mag een voorbeeld geven:

Op het ogenblik is het noodzakelijk het verkeer te regelen. Desondanks treden juist op onoverzichtelijke plaatsen regelmatig weer toestanden op, die tot ongevallen leiden. Maar als de telepathische mijnheer A. in zijn door mentale krachten gedreven voertuig en een snelheid van ongeveer 500 km. per uur door de stad gaat, dan voelt hij waar een ander voertuig is, dan voelt hij waar een voetganger oversteekt; of hij die ziet of niet. Hij kan dus automatisch daarop gaan reageren. Het gevolg is, dat vele regelingen van heden niet meer noodzakelijk zijn. Een zeer interessant beeld voor zover dit het stoffelijke betreft.

Er is echter nog een ander verschijnsel verbonden met de ontwikkeling van en het gebruik van para-normale kwaliteiten. Als wij eens kijken wat er in de oudheid al zo gebeurd is, dan vinden wij in de eerste plaats dat - in overeenstemming met de historische ontwikkeling - vorsten tot goden worden. China: de zoon des hemels. Thibet: de gereïncarneerde Boeddha. Vele vorsten dragen in India de titel van "de zoon van Vishnu"; of wijsgeren de titel van "zoon van de zon". Overal dus een poging om het Goddelijke zichtbaar te maken. Daarnaast blijkt juist het para-normale verschijnsel aanleiding te geven tot veel, wat in de ogen van de moderne mens bijgeloof is; orakels e.d. maken veel opgang.

Maar gesteld dat niet enkelen maar allen over die geestelijke krachten zouden beschikken, wat zou er dan gebeuren? Men zou zich gaan richten niet meer op degeen, die de grootste stoffelijke macht heeft (als zoon van de zon of zoon des hemels) maar op degeen, die de grootste géestelijke kracht heeft. Een dergelijke wereld zou dus zeer waarschijnlijk worden geleid door die mensen, die in wezen door anderen als de meest integere, de meest lichtende in geestelijk bewustzijn erkend worden. Dit brengt met zich mee, dat wij bewust of onbewust de richting ingaan van een vrije theocratie. Want degeen, die het meest het licht in zich draagt, het dichtst bij de Theos, bij God staat, wordt automatisch door zijn geestelijke kracht het voorwerp van verering enerzijds en gelijktijdig de verantwoordelijkheid dragende, opdat de minder-wetenden bij hem zullen komen.

Andere figuren van meer lichtende kwaliteit zullen ongetwijfeld voor de minder ontwikkelden de rol gaan overnemen van een orakel. Maar een orakel dat in de praktijk weer heel veel overeenkomst vertoont met een

modern ministerie. Mij dunkt, dat een dergelijke wereld bijzonder veel mogelijkheden biedt.

Dit beeld uit de toekomst is geen fantasie. Wij zijn alleen een aardig eindje vooruitgelopen op de ontwikkeling van heden. Toch is het aardig om hier nog even aan te halen, welke geestelijke krachten er in deze tijd worden gebruikt en hoe.

In de eerste plaats: para-normale genezing.

Para-normale genezing komt overal voor en wint - vooral samengaande met de burgerlijke geneeskunde - aanzien en kracht. De concentratie en uitzending van gedachten worden niet alleen regelmatig geïmplementeerd door verschillende groepen en bewegingen, maar worden ook gebruikt voor z.g. magische beïnvloeding - wederkerig overigens - tussen de geheimste diensten van verschillende staten. Mensen met telepathische gevoeligheid en aanleg worden op het ogenblik reeds gebruikt voor wat je zou kunnen noemen: spionnagerwerkzaamheden, die echter niet materiëel als zodanig kenbaar zijn. Er wordt in deze dagen reeds gebruik gemaakt van informatie van zieners; zij het dat deze nog niet gelden als waarheid, maar in vele gevallen worden gebruikt als een basis, waarop men een eigen onderzoek zal instellen. Vreemd genoeg vinden wij deze praktijken eerder bij de groeperingen die geheim zijn (geheime diensten e.d.), dan in de openbaarheid. Ook wanneer een politieel apparaat gebruik maakt van helderzienden e.d., wordt dit over het algemeen stilgehouden en men vermijdt vaak degenen, die openlijk een dergelijk beroep uitoefenen, daarbij te betrekken. De ervaring heeft nl. geleerd, dat hun gegevens meestal spectaculair maar minder juist zijn, terwijl gelijktijdig de situatie door hen wordt gebruikt om reclame te maken. Dat is al heel wat, vrienden.

Verder blijkt bij de scholing van chirurgen dat bepaalde mensen, die wat leren betreft misschien maar net hun academische graad kunnen halen, een buitengewone gevoeligheid hebben, zeer snel diagnoses stellen en ingrijpende a.h.w. briljant improviseren. Dit wordt tegenwoordig reeds erkend als te zijn een sensitiviteit of een rapport met de patient.

In de psychiatrie beginnen verscheidene mensen zich hoe langer hoe meer bezig te houden met het probleem van bezetenheid. Verder wordt persoonlijkheidsplitsing onderzocht en worden vele schijnbaar para-normale effecten daardoor verklaard.

Als dit alles op het ogenblik al in de wereld gebeurt, dan mogen wij stellen dat er zeker een basis aanwezig is voor de ontwikkeling, die ik u heb geschetst. Als ik dan verder nog wijs op het feit, dat zeer vele mensen - al willen ze daar meestal niet voor uitkomen - een zekere sensitiviteit aan het ontwikkelen zijn en daarbij verder in aanmerking neem, dat wij steeds meer een rebellie tegen bestaande condities zien, maar waarbij anderzijds een zeer grote gevoeligheid van de rebellen blijkt, dan mogen wij hier toch ook wel stellen, dat krachten aan het werk zijn van geestelijke geaardheid.

Ik hoop dat dit beeld voor u interessant is, want wij kunnen zeker niet verdergaan met ons wereldbeeld, als wij niet eerst proberen verdere ontwikkelingen te schetsen. Het heden is niets anders dan het ontmoetingspunt tussen verleden en toekomst. Beide zijn erin bevat. Elke analyse van het heden, die voldoende scherp en zuiver is, biedt ons inzicht in het ware gebeuren van het verleden zowel als in de werkelijke toekomst.

Nu kan ik mij voorstellen, dat u als toehoorder of eventueel als lezer zegt: "Ja, dit alles is mooi, maar waarde vriend, u hebt in de eerste plaats vele herhalingen gepleegd. In de loop van uw cursus hebt u ons wel het een en ander verteld, maar wat ik mis is het voor mij bruikbare. Wat kan ik hiermee doen?"

Maar ik geloof dat dat inderdaad goedkoop zou zijn. U staat in deze wereld. En staande in deze wereld moet u op het ogenblik de toekomst realiseren, of u wilt of niet. U kunt niet terug naar het verleden. Het gevolg is dat - als u in staat bent u aan te passen aan de toekomstige ontwikkelingen of eventueel bepaalde kwaliteiten, die voor de toekomst belangrijk zullen zijn, reeds nu te verwerven - u wel degelijk een praktisch nut hebt van mijn lessen. Als u begrijpt wat er zich vandaag precies afspeelt, zult u aan de hand daarvan niet alleen uw eigen houding bepalen, maar u zult ook door het inzicht dat u gewint in de wereld voor die wereld betekenis gewinnen. Het is niet zo nutteloos als het misschien soms lijkt.

Wij hebben in de oudheid gezien, hoe vele personen de geschiedenis hebben veranderd. Nu denk ik niet aan de Zwarte (?) of Nero, want die was alleen maar een product van zijn tijd. Ik denk aan deze haast bezetenen, als een Dsjengis Khan of als u wilt Napoleón, Alexander de Grote, Ramses II, die op de een of andere manier het gehele lot van de wereld veranderden, zonder het zelf te willen. Nu moogt u denken aan Hitler en aan Roosevelt - want ook deze behoren ertoe - Lenin, Stalin. Die allen zijn figuren die gejaagd worden; zij worden gedreven.

En dergelijke gedrevenen ontmoet je ook vaak in het dagelijks leven. Mensen die op zoek zijn naar een uitvinding en die koortsachtig blijven voortgaan, omdat zij de overtuiging hebben: wij zullen bereiken; terwijl toch wat ze nastreven in de ogen van de mensheid nog dwaasheid is. Mensen die stellingen ontwikkelen, die op het ogenblik absurd lijken, maar die onbewust daarmee reeds nu een basis leggen voor toekomstige ontwikkelingen. In het grote en in het kleine ontmoeten wij de gedrevenen. Een verklaring door hun een zekere sensitiviteit toe te schrijven lijkt mij minder juist. De historische gegevens tonen aan, dat te veel toevalsfactoren een rol hebben gespeeld buiten beheersing van de persoon om aan te nemen, dat zij uit zichzelf dit alles tot stand brachten. Wij kunnen hen misschien opportunisten noemen, maar zelfs dan moet hun analyse van mogelijkheden zo scherp en zo juist zijn geweest, dat dit menselijk haast niet meer verklaarbaar is, dat het geniaal is.

Uit de feiten echter blijkt b.v. dat Alexander de Grote wel een man met doorzettingsvermogen was maar geen man met een scherp verstand.

Wij kunnen aantonen dat Napoleon misschien een groot strateeg was, maar dat hij daarnaast betrekkelijk weinig beschaving kende en dat zijn wetenschappelijke vorming beneden nul was. Toch maakte hij gebruik van omstandigheden, die verbluffend veel doen denken aan geheime wetenschappen. Het is dezelfde Napoleon die een systeem ontwerpt, waardoor zijn troepen zich aanmerkelijk sneller kunnen verplaatsen. Dezelfde Napoleon die een heel systeem ontwerpt, dat nu wetenschappelijk nog juist is; even belangrijk nog in de huidige opstelling van infanterie en hun gedrag te velde als indertijd de phalanx de grote uitvinding van Rome was. Diezelfde man wijst de stoommachine af met een hoongelach. "Nu willen ze nog met een stoommachine gaan varen!" roept hij uit. Een onderzeeër, die hem wordt aangeboden, werpt hij terzijde. Verschillende andere uitvindingen, die op het ogenblik van groot belang zijn; onderdrukt hij zelfs. Zeker niet het gedrag van een verlicht mens.

En als je eens gaat kijken naar Lenin. Lenin is een intellectueel, zeker. Hij is een volksman par excellence. Hij is in zekere zin ook nog een politicus. Maar als hij alles had kunnen doorvoeren op zijn manier, dan zou er nooit een Rusland gekomen zijn. Hij schiep echter de condities, waardoor het huidige Rusland tegen wil en dank kon ont-

staan, a.h.w. uit zijn fouten.

Stalin dito dito. Stalins optreden, zijn opportunisme, geven zeker geen blijk van genialiteit. Hij is ongetwijfeld een hard man, heeft verstand van politiek en heeft zo zijn eigen inzichten, zeker. Maar hij maakt blunders, die onvoorstelbaar groot zijn. Ik denk o.m. aan zijn bondgenootschap met Duitsland en zijn handelingen in Polen. Hij had kunnen voorzien dat hij of zijn volk later aansprakelijk zou worden gesteld voor veel van wat daar is gebeurd. Als ik zo nadenk, moet ik toch wel in de eerste plaats stellen dat die grote mensen op deze wereld, deze gedrevenen, niet worden gedreven uit zichzelf en dat het zeker niet alléén hun persoonlijke bekwaamheden zijn, die een rol spelen. Typisch is echter, dat ze voor alles, wat in overeenstemming is met hun eigen wezen, met hun eigen streven en denken, buitengewoon gevoelig zijn; dat zij klaarblijkelijk een voorkennis hebben van hetgeen anderen gaan doen in verband met hun wezen; dat zij meestal alleen op hun speciaal terrein de cosmos schijnen af te tappen om gegevens te verkrijgen. Pas wanneer zij zichzelf door groothedswaan (Alexander maar ook Napoleon en Hitler) verblinden en niet meer in staat zijn aan te voelen wat de tegenstander doet, gaan ze onder.

Klaarblijkelijk werkt hier iets anders. En dat andere zou ik dan willen noemen: harmonie. Een contact tussen gelijkgestemde geesten, waarbij ook de tegendelen elkaar volledig kunnen aanvoelen en doorgronden en niet slechts de gelijkgestemden. Geestelijk gezien blijkt ons nl. dat de tegenstellingen in wezen aan elkaar gelijk zijn en dat de richting, waarin het streven gaat, niet belangrijk is voor de gelijkheid in waarde. Een appel die weg gaat en een appel die komt zijn allebei appels en dies zullen zij met elkaar harmonisch kunnen zijn.

Napoleons ingrijpen toont ons aan, dat hij in vele gevallen voorvoelt wat de veldheren van de tegenpartij gaan doen. Pas in de 100 dagen blijkt die gave aanmerkelijk te zijn verslapt. Als wij het optreden zien van Alexander de Grote, blijkt ons wederom dat hij volkomen gevoelig blijft voor de stemming van zijn eigen leger maar ook voor de acties van de tegenpartij, tot hij in een zo vreemd land komt, dat hij wordt overweldigd door het vreemde. Zijn belangstelling ligt dan hoofdzakelijk op een ander terrein; het eindigt met zijn dood.

In deze tijd zou hetzelfde het geval kunnen zijn. En dan zou men moeten stellen, dat bepaalde mensen elkaar dus zeer sterk beïnvloeden. Dat deze beïnvloeding op basis dus van gelijkheid, van harmonische verschijnselen steeds meer toeneemt, want wij zien steeds meer gelijke reacties in de meest verschillende delen van de wereld. Wij erkennen steeds meer gelijkheid in optreden tussen personen die eigenlijk hemelsbreed van elkaar zouden moeten verschillen gezien hun politieke achtergronden, hun landsaard en dergelijke.

Ik stel dus in de eerste plaats, dat het principe van de harmonie ook in deze tijd sterk optreedt en bij een toenemen van de gevoeligheid, overgevoeligheid - vooral in het westen ontstaan door de drukte, de grote pressies, de spanningen van het leven - dus steeds meer invloed zal krijgen.

Ik stel dat naarmate die gevoeligheid groter wordt niet alleen maar harmonische verschijnselen kunnen optreden tussen verschillende personen in één wereld maar tussen verschillende personen in geheel differente werelden. Er zou dus een verrijking van het aardse weten - uitgedrukt in handelingen - kunnen ontstaan, doordat krachten van andere sferen of werelden gelijksoortige of volkomen tegengestelde doeleinden nastreven als bepaalde mensen op aarde.

Ik meen dat dit ook interessant, maar vooral belangrijk is.

Want als dit wereldbeeld wordt beheerst door personen die hiervoor gevoelig zijn; dan mag worden verwacht dat vele totaal nieuwe ontwikkelingen gaan optreden, die niet meer eigen zijn aan deze wereld en in vele gevallen volledig afwijken van hetgeen wij, alleen op grond van menselijke waarden, zouden menen waar te nemen. Ook dit lijkt mij een punt, dat de overweging waard is.

De conclusie is logisch en die hebt u meermalen gehoord: De wereld wordt steeds sterker geestelijk beïnvloed. De krachten van de geest die optreden zijn zoveel intenser dan voordien, dat juist in harmonische verschijnselen een versterkte uitdrukking van de geestelijke wil op aarde kan worden verwacht. Een versnelde omwenteling beheerst zeker in de komende 4 à 500 jaren het wereldbeeld. Het oude moet vallen, het nieuwe ontstaat. En wij zullen - wanneer wij later moeten terugzien naar deze tijd - haar onwillekeurig vergelijken met de periode van Jezus' leven. Want toen deze werd geboren, was er ook een hoogspanning in de wereld. Er was een overweldigende strijd tussen de groeiende Teutoonse macht en de macht van het langzaam ondergaande Rome, dat zich reeds splitste in tegengestelde rijken, ook als oppervlakkig die eenheid nog werd gehandhaafd.

Deze toestand wordt vandaag aan de dag weerkaatst in de wereld. Schijnbare tegenstanders zijn de bondgenoten van morgen. Schijnbare vrienden zijn de vijanden van morgen. Onbelangrijke krachten van heden groeien tot een barbaars maar machtig en sterk geheel, zoals eens de vereniging van de stammen, die leefden in de wouden van het noorden, de val van Rome ging aankondigen en het groot-Roomse Rijk van Karel de Grote deed ontstaan.

Wij mogen verwachten dat soortgelijke ontwikkelingen zich gaan afspelen. Wij moeten er dus ook mee rekenen. En als je ermee moet rekenen, vraag je je af: Welke gedragsregels zijn de beste? Hoe handel ik het best? Daarop is natuurlijk een antwoord vlug gegeven.

Als in deze periode harmonische factoren steeds sterker optreden, is het zaak dat je in harmonie komt met de goede factoren. Dit ligt in je eigen leven en gedrag. Onthoud daarbij de volgende punten:

Zolang wij eenzijdig zijn, zullen wij slechts in harmonie kunnen komen met eenzijdig gerichte krachten. Ons leven zal onevenwichtig zijn, niet stabiel. Onze handelingen zullen niet rationeel genoeg zijn. Dit brengt zowel voor ons als voor onze omgeving voortdurend storingen met zich. Hoe meer wij echter all round zijn - d.w.z. alle dingen van het leven durven en kunnen accepteren, er niet blind voor willen zijn - hoe gemakkelijker wij in harmonie komen met grotere en meer omvattende krachten.

Zijn wij in staat die harmonie te bereiken, dan zullen wij, mits ons willen in de richting van vrede is - en dat is bij de doorsnee-mens wel zo - en van goed (dus van erkennen van God en van licht), ongetwijfeld persoonlijk zeer veel gaan doen wat wij nog nooit hebben gedaan, althans niet zo, maar waarmee wij steeds sterker bereiken: cosmische eenheid, inzicht, juiste reactie.

Naast die harmonie is daar de kwestie van sensitiviteit en gevoeligheid. Het is gemakkelijk te zeggen: Ga die ontwikkelen. Maar wanneer een mens die gevoeligheid niet heeft ontwikkeld in de jeugd-jaren, dan blijkt het wel heel moeilijk te zijn om daar nog een paar greintjes van terug te vinden. Niet omdat de krachten niet aanwezig zijn, maar ze zijn begraven. Tracht dus niet om als volwassene even heel snel alle buitengewone geestelijke gaven te ontwikkelen. In 9 van de 10 gevallen maak je jezelf bijna rijp voor het gekkenhuis, je bezorgt je omgeving lachstuipen of een beroerte van ergernis en veel

verder kom je niet. Maar bedenk, dat al wat jong is het recht heeft deze gevoeligheid en deze kracht te behouden. Geef wat meer aandacht aan de gevoelens van kinderen, hun voorgevoelens, fantasieën en ideeën. Leer hun heel rustig een aanpassing aan de maatschappij; als het nodig is met het bekende Spaanse rietje. Maar houd er rekening mee, dat zij zich geestelijk kunnen ontplooiën en dat niet wat voor u nog niet redelijk vatbaar is wordt onderdrukt en weggevaagd, omdat het een te groot verschil tussen u en een kind zou kunnen veroorzaken. Laat de jeugd de kans haar sensitiviteit te vergroten. Geef haar enerzijds de vrijheid die ze inderdaad nodig heeft en anderzijds de zekerheid dat juist haar gevoeligheid, juist het onbegrepen en para-normale, waarmee ze misschien in de knoop raakt, bij u geen spot zal ontmoeten. Integendeel, poging tot begrip en zelfs aanmoediging. Ook dat is belangrijk.

In de derde plaats: Als je in staat bent zo'n klein beetje prognostiek te bedrijven, probeer voortdurend voor jezelf eens uit te rekenen wat belangrijk is. Het is helemaal niet zo vreemd om als je een compagnonschap aangaat daar eens een keer gewoon een horoscoopje van te maken. Het is helemaal niet zo vreemd na te gaan, welke invloeden in dit jaar of in het komende jaar sterk op je pad liggen, welke tendenzen er in je leven zijn. Aanpassing daaraan geeft u grotere gelijkmoedigheid en indirect dus ook weer grotere mogelijkheden tot het bereiken van de juiste harmonie.

En dan ten laatste. Besef wel, dat achter alle uiterlijke orde en ordening (de uitstalkast van de wereld van heden a.h.w.) een toenemende rebellie en onrust schuilgaat. Laat u niet misleiden door deze schijn-zekerheid. Baseer u op de werkelijkheid: het verzet dat rond u bestaat. Erken dit zo vroegtijdig mogelijk en handel naar het erkende zo rechtvaardig en zo juist mogelijk. Alleen op deze wijze kunt u bijdragen tot een sterkere bewustwording en een snellere ontwikkeling.

Ik geloof dat - ook al zult u dit in de geest en niet in de stof meemaken - de voltooiing van hetgeen thans in ontwikkeling is u allen met vreugde en trots zal vervullen over een aarde, waarin de mensheid van haar grote verdeeldheid eindelijk teruggroeit tot die grote eenheid, waarin zij pas haar waarlijke ontplooiing kan vinden.

-:-

ENKELE ORGANISATIEPUNTEN UIT DE WITTE BROEDERSCHAP.

Wanneer wij zo horen over de Witte Broederschap en wij vragen ons af, hoe die leden eigenlijk worden ingewijd en hoe dat precies gaat, dan wil ik nog wel kort herhalen wat wij hierover al meer hebben gezegd.

Een lid voorde Witte Broederschap wordt a.h.w. opgezocht. Dus men probeert zo iemand eerst door middel van verschillende tests te zien voor wat hij is. Die keuze gaat op grond van de uitstraling en de mogelijkheden, die men in zo iemand ziet. Daarna krijgt hij verschillende proeven af te leggen, zonder dat hij contact heeft met een Meester of Leraar. Kort daarop krijgt hij wat meer persoonlijk contact. Hij komt in kringen waar - zonder dat hij het weet - iemand is, die tot de Broederschap behoort en op den duur krijgt hij zelfs al een taak, zonder dat hij precies weet wat die Broederschap is. Pas wanneer hij

met deze taak begint en zich dus waardig toont, wordt er met hem contact opgenomen.

Van een plechtige inwijding is eigenlijk geen sprake. Men zou kunnen zeggen: U wordt uitgekozen en u groeit er langzaam in. Is er eenmaal een contactpunt gevonden, dan zult u in een dergelijk geval eerst worden benaderd door iemand, die bij de Broederschap behoort (dus een normaal lid) en deze geeft u dan van persoon tot persoon de laatste lessen.

Hiertoe behoort o.m. de ontwikkeling van bepaalde chakra; het bereiken van bepaalde para-normale vermogens.

Heeft men dit alles, dan is men in staat om telepathisch in contact te staan met alle broeders, onverschillig waar ter wereld, indien daarvoor een werkelijke reden is; zodat dit contact plaatsvindt van persoon tot persoon door middel van gedachtenoverdracht.

Daarnaast is het natuurlijk wel eens mogelijk, dat men elkaar ook zo ontmoet. Toch komt dit betrekkelijk weinig voor en zijn het alleen de groten in de gemeenschap, die - en dan meestal uitgetreden - elkaar regelmatig ontmoeten.

U zult zich afvragen, hoe zij zich zo goed weten te verbergen en hoe het komt dat nooit eens een lid van de Witte Broederschap per ongeluk iemand die er niet bij hoort voor een lid houdt? Ook dit is eenvoudig.

Door de bepaalde ontwikkelingsmethode, die voor de chakra wordt gebruikt, ontstaat een zeer kenbaar teken dat de helderziende wel waarneemt, maar meestal voorbij ziet, doch dat de geschoolde onmiddellijk opvalt: een soort insigne dat in de aura is afgedrukt, waardoor de broeders elkaar onmiddellijk herkennen.

Contacten worden dan meestal ook mentaal opgenomen. Men gaat dus niet met elkaar spreken. Begrijpelijk, want spreken kost veel tijd, is over het algemeen opvallend, terwijl een onmiddellijke uitwisseling van gedachten veel sneller en bovendien veel zekerder is.

Samenkomsten als die van de Wessac vallei zijn ritueel en daarbij ook tevens raadsvergadering. Hierbij zullen zeer velen aanwezig zijn. Degenen die zich nog niet bewust zijn van hun deelgenootschap kunnen - onbewust uitgetreden b.v. - deelnemen aan de bijeenkomsten en bevinden zich dan meestal op de tribunes; dus de twee zijvleugels, die achter het geheel staan. De anderen vinden hun vaste plaats in de gemeenschap in de kern. Weet men eenmaal ervan, is men dus bekend, dan kan men door een zeer eenvoudige methode van zich instellen onmiddellijk contact opnemen met - laten we zeggen - een soort hoofdkwartier en zelfs direct met Meesters. Hoe belangrijker men wordt, hoe sterker dit contact wordt uitgebreid tot Meesters in andere sferen en op den duur krijgt men een leven, waarbij dus een andere sfeer zo'n normaal deel van het dagelijks leven is geworden, dat het in het begin zelfs moeite en oefening kost om deze buitengewone toestand voor anderen te verbergen. Daarom zal men degenen, die zover komen, over het algemeen een tijdlang in afzondering doen gaan. Zij leven hetzij als anachoreten, hetzij als kluizenaars in een klooster, zij gaan desnoods een jachttocht maken, waarbij hun gedrag dus niet zo sterk opvalt. Pas wanneer zij voldoende lessen in beheersing hebben gehad, keren zij terug.

Het is voor de Witte Broederschap zeer belangrijk, dat haar leden niet als zodanig worden herkend. Een enkeling misschien mag zich uiten, maar deze zal dan de naam van de Witte Broederschap slechts terloops in de mond nemen of zelfs erover zwijgen.

De Meesters, die toegeven ertoe te behoren of leiding geven aan het genootschap, zijn alleen voor hen die de weg van inwijding volgen direct te vinden. Anderen zullen zelfs niet kunnen beseffen dat ze be-

staan. Op deze wijze is een algemene geheimhouding verzekerd en is dus het ingrijpen van de Orde zowel in stoffelijke als in geestelijke zin gewaarborgd.

Zouden de leden als lid van de Witte Broederschap onmiddellijk bekend zijn, dan zouden zeer veel mensen van hen een bijzondere scholing verlangen. Men zou hen drijven in de richting van een geestelijk leraarschap of priesterschap, dat niet in overeenstemming is met de doelstelling van de Broederschap op zichzelf. Zo, in het verborgene werkend, brengen zij zeer veel goeds tot stand en helpen zij bouwen aan een wereld, die voor een hogere klasse van geest een juiste en voldoende incarnatie-mogelijkheid biedt.

-:-

D E M A A N.

Als men naar Luna (de trouwe wachter van de aarde) opziét, is men geneigd haar te zien als een dood hemellichaam dat - zonlicht weerkaatsend - zijn eeuwige banen rond de aarde trekt. Menigeen vergeet daarbij, dat hemellichamen een persoonlijkheid hebben en bezielde zijn.

Wij verdelen de krachten, die de maan bezit in: haar ziel en haar geest. Dit zijn nl. twee verschillende waarden. Natuurlijk is ze een gehele persoonlijkheid. Maar de ziel in haar is de kern van de zonne-Logos en als zodanig is zij aan de zonne-Logos onmiddellijk gebonden.

De maan is voor deze wereld a.h.w. een gezant van de zon, wat tot uiting komt in het feit, dat de eerste dienaar van de zon (magisch bekend onder de naam van Arcan) tevens de heerser der genii van de maan is. Nu kennen wij dan verder naast de heerser van de zielekrachten - waarbij Arcan dus behoort - ook nog de heerser der geesten. En hier zien wij het demonisch aspect.

De maan kent haar leven, maar ze kent gelijktijdig ook vernietiging. Deze twee krachten zijn in haar in evenwicht, zoals practisch in elke planeet en elke ster. Daar waar leven is, schijnt de balans verstoord te zijn, maar ze wordt voortdurend door een ingrijpen van een dergelijke wereld gehandhaafd. In een dode wereld echter moeten zij in een perfecte balans bestaan, omdat ingrijpen van buitenaf weinig of niet voorkomt. Het is dan ook moeilijk uit een stoffelijk standpunt deze persoonlijkheid te beschrijven als goed of als slecht. Zij is een perfect evenwicht van beide en de persoonlijkheid van de maan is dan gelijktijdig ook beschermer van vruchtbaarheid en leven en bringer van de dood. Zij is gelijktijdig het licht van de nacht, het tweede licht aan de hemel en de beschermer van de zwarte magie.

Het licht van de maan geeft gelijkelijk uiting aan de openbaring van Isis en aan die van de bekende bok van Mendes. Het is dus moeilijk om zo'n persoonlijkheid nauwkeurig te ontleden. Toch wil ik een poging doen om enkele effecten en aspecten van de maan in geestelijk opzicht voor u te tekenen.

Overall waar een grote geest optreedt, zijn een aantal kleinere geesten daarmee verbonden. U zult begrijpen, dat de zielekracht van de maan, het lichtend aspect van dit wezen, ongetwijfeld vele lichte geesten heeft aangetrokken. Want al is ze dan niet zo groot en machtig als een zonnegeest of zelfs de aardgeest, toch is zij sterk en

lichtend en behoort ze tot een hoge hiërarchie. Als gevolg hebben wij dan ook een reeks dienende geesten van licht en daarnaast - waar het demonische tot uiting komt - de dienende geesten van duister. Deze haar omringende geesten zijn vreemd genoeg in alle aspecten in de eerste plaats magisch. Dit is te begrijpen, indien wij beseffen dat de maan de kracht van de zon voor de aarde interpreteert. Zij is dus niet alleen een zelfstandig wezen met een zelfstandige invloed - zoals b.v. in eb en vloed tot uiting komt - maar tevens heeft ze door middel van haar licht, dat sterk gepolariseerd is, invloed op de plantengroei, op de wording en verwording van leven.

Op deze wijze geeft de grote persoonlijkheid te zien:

De inwijding in de geheimen van de eerste 5 sferen.

Zij geeft daarnaast de macht over de rijken van de mineralen, de planten en de lagere diersoorten; echter niet de hoogst ontwikkelde dieren.

Zij toont ons de beheersing van de zwaartekracht, de beheersing van de materie in alchemistische zin en geeft ons bovendien een beperkte reeks van getallen, waar in haar magisch vierkant de volledige uitdrukking van het menselijk leven is te vinden in getallen, die gezamenlijk lopen van 6 tot 6.

Namelijk het getal 42, het getal 24 en het getal 6, die alle in het vierkant voorkomen.

Indien wij de maan zien als een gunstige factor, als iets dat licht brengt en ons zo wenden tot wat men vaak noemt "de ziel en de lichtende dienaren", dan helpt ze ons tot zelferkenning en zelfopenbaring te komen.

De maan bevordert het dromen. Maar in de droom stimuleert ze de intense factoren van het eigen wezen. Daardoor zal zij voor velen een zelfopenbaring betekenen; anderen echter, wier gedachten duister en demonisch zijn, zullen door diezelfde invloed worden beroerd en maanziek heten. Wij kennen dan ook als gevolg van deze maan de z.g. vampiers, weerwolven e.d. in menselijke gestalte, die juist door de maanfasen tot deze afwijking worden verleid.

De fasen van de maan zelf hebben natuurlijk ook hun betekenis, waar de persoonlijkheid van de maan zich soms van ons afwendt en soms zich naar ons toe wendt. Dat wil zeggen: haar weerkaatsing van het zonlicht wordt voor ons tevens een herinnering aan de lichtende kracht van de zon. Zolang de maan naar vol klimt, is zij voor ons een positieve factor. Zij geeft ons kracht, zij geeft groei, ze geeft leven. Neemt de maan echter af, dan neemt zij krachten mee, zoals dat heet. Dat wil zeggen: wij zien een verflauwen van groei. Wij zien dat al datgene, wat ondergang betekent, wordt versterkt; terwijl datgene wat lichtend en positief is tijdelijk rust. Twee kanten van één persoonlijkheid.

Ik wil u daarvan graag een paar korte voorbeelden geven.

Wanneer u uw haar laat knippen, permanenten etc. en u doet dat bij afnemende maan, dan zal dit ingrijpen in het haar, dat op zichzelf een levende afscheiding van uw lichaam is, per slot van rekening veel sterker zijn en daardoor veel blijvender, dan wanneer u het doet bij opkomende maan.

Als u echter bepaalde bezigheden hebt, kunt u beter gebruik maken van de volle activiteit die de opkomende maan pleegt te bieden; vooral als u zich wendt tot de lichtende persoonlijkheid.

Onthoud daarbij echter dat de volle maan weliswaar wordt gebruikt voor de heksenkracht (dus om de magische kracht van de maan en de zon te nemen), maar dat de z.g. grote offers van de zwarte magie altijd zullen plaatsvinden bij nieuwe maan, wanneer er geen licht is.

Hiermee zien wij wederom de persoonlijkheid uitgedrukt in twee

aspecten. Het is als Kali, die enerzijds als Kali-Durga de wrede dood betekent en het bloedoffer, terwijl ze anderzijds met volle, gulle hand het leven geeft en zegent.

De tweeledigheid van deze persoonlijkheid met haar beperkte krachten zal voor de mens gemakkelijk te begrijpen en te benaderen zijn. Vandaar dat haar invloed op de mens en trouwens op alle leven op aarde zeer groot is. Zij is dichtbij en wij beseffen haar aanwezigheid onderbewust dan ook zeer goed.

Veel van denken en werken wordt door de maan voortdurend bevorderd ofwel geremd. Al datgene wat met vruchtbaarheid in verband staat, wordt door de maan sterk bevorderd. Zij geeft - zolang haar licht op de aarde schijnt - bijzondere potentie, bijzondere vitaliteit. Zij geeft aan de mensen o.m. gezondheid, liefde, bescherming. In vele gevallen geeft zij daarnaast de magische aspecten, die wij dan noemen: het beheerste geluk, het beheerste leven (in de oude magische vorm ook wel de z.g. onkwetsbaarheid) en verder de transmutatie van materie.

Transmutatie van geest echter ligt buiten de persoonlijkheid van de maan. Daarvoor moeten wij grijpen naar de grote planeten. Ik denk hierbij aan Jupiter en Neptunus

Het maan-wezen, dat ons zozeer nabij staat, wordt helaas te weinig begrepen. Indien men zich zou kunnen instellen op de positieve kracht van de maan en de bescherming van de lichtende krachten genieten in de tijd, dat zij nog klimt naar vol, zal men ongetwijfeld veel meer en veel beter kunnen volbrengen dan tot nu toe.

De maan lijkt dood; toch is in de diepte van haar wezen nog een restant van leven aanwezig - van stoffelijk leven - maar het is laag en het kent geen volledig bewustzijn.

Schijnbaar is de maan zonder atmosfeer; toch zijn er nog gassen in spleten verborgen; zijn er nog grotten, waarin - zij het zeer ijel - een atmosfeer bestaat.

Zij schijnt zonder enige gloed of eigen vuur; toch is er in de maan nog een vulkanische kracht, die - zij het zeer beperkt - soms nog de rode gloed van de laagstlevende kern naar buiten zou kunnen uitstulpen.

De persoonlijkheid van Luna is van buiten het zonnestelsel gekomen. Zij behoort niet tot de normale planeten, de normale débris die wij in het zonnestelsel kennen. Zij brengt daardoor ook nog bijzondere kwaliteiten met zich en is een direct cosmische weergave van de evenwichtigheid en tegenstrijdigheid, die wij astrologisch vaak aan het sterrenbeeld de Tweelingen toekennen. Zij kent echter niet het zoeken naar het evenwicht van b.v. de Weegschaal.

De gulheid waarmee zij haar gaven schenkt is zonder oordeel. En ook dit dient men te beseffen. Zijn andere krachten zeer selectief en kunnen zij niet zonder meer worden gewekt, de maan spreekt voor ieder, werkt voor ieder, Zij geeft haar geestelijke krachten evengoed als haar stoffelijke stralen aan heel de aarde, maar men zal zelf moeten bepalen wat deze krachten betekenen. Want zij vormt niet; zij geeft kracht en mogelijkheid maar nooit een richting.

:--: